

תפ"ח 17317/08/16 - מדינת ישראל נגד ד"יב צלאח

בית המשפט המחוזי בירושלים
תפ"ח 17317-08-16
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
הנאשם
ד"יב צלאח
ע"י ב"כ עוה"ד ראובן בר חיים ו/או אמיר נבון

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת ניסיון רצח, עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירת נשיאת נשק. מדובר באירועים שנטען כי התרחשו בסמוך לכפר א-ראם (המצוי בשטח B בשטחי יהודה ושומרון, שם קיימת פעילות שיטור של הרשות הפלסטינאית). בכתב האישום נטען כי ביום 21/4/16, נכנסו לכפר א-ראם כוחות המשטרה הפלסטינאית ברכבים מוסווים במטרה לבצע פעילות להחזרת רכוש גנוב. במסגרת זו הגיעו אותם כוחות לבית העסק של הנאשם, ושם התרחשו, לכאורה, האירועים הנטענים כמפורט בכתב האישום.

2. הנאשם העלה טענה מקדמית במסגרת הוראת סעיף 149 (6) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982. הטענה הנה כי הרשות הפלסטינאית הגישה כתב אישום כנגד הנאשם ועשרה מעורבים נוספים, באותו עניין. כתב האישום הוגש לעיונו. הנאשם הנו נאשם מס' 6 באותו כתב אישום, העבירות המיוחסות לו הן אחזקת נשק חם בלא רישיון וביצוע רצח בצוותא, וזאת בקשר לאירועים המתוארים באותו כתב אישום שנטען כי התרחשו ביום 21/4/16, הכוללים ירי על אנשי המשטרה הפלסטינאית לרבות בשטח עיסוקו של הנאשם. נטען כי אין חשיבות לשאלה היכן הוגש כתב האישום לראשונה. כן הועלתה טענה בדבר אכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי. נטען, בהקשר זה, להתנהגות שערורייתית של התביעה והמשטרה: אנשי המשטרה הפלסטינאית נכנסו ביום האירוע למתקן הרחצה לכלי רכב של הנאשם, ירו באנשים, פצעו אנשים, לרבות עובדים ולקוחות, גרמו לנזקים כבדים, ולאחר מכן ניגשו לאחד מבתי מכריו של הנאשם, ירו שם על אנשים, הרסו שישה כלי רכב וגנבו כסף. השוטרים הפלסטינאים, כך נטען, הגיעו בכלי רכב גנובים. נטען כי יש לפעול כנגד אותם שוטרים, שהגיעו כחבורת פושעים, והמלחמה העבריינית צריכה, בנסיבות כאלה, להידחות מפני המלחמה בפשעי השוטרים. כן הועלתה טענה נוספת בדבר אכיפה בררנית: ישנם אנשים נוספים לגביהם קיימות אותן ראיות בגין אותו האירוע, במיוחד כנגד אדם בשם יחיא שנחטף ע"י אנשי הרשות הפלסטינאיות והוחזר כעבור שלושה חודשים. כנגדו יש ראיות חזקות יותר מאשר כנגד הנאשם, אך לא ננקטו הליכים כלשהם כנגד אותו יחיא או מעורבים אחרים.

3. מנגד, המאשימה ביקשה לדחות הטענות. נטען, באשר לכתב האישום ובהנחה שהוגש כתב אישום מקביל לבית משפט בשטחי הרשות, כי ישראלי העובר עבירה בשטחי הרשות, צריך להישפט בישראל ולבית משפט בישראל סמכות

יחודית, גם אם הוגש כתב אישום בבית משפט בשטחי הרשות, ובכל מקרה, על הנאשם לטעון טענה זו לפני בית המשפט שבשטחי הרשות. באשר לטענה בדבר התנהגות שערורייתית של התביעה - נטען כי לטענה זו לא בא גיבוי ראייתי, ויש לדחותה לפחות בשלב זה. לעניין חשודים אחרים שלא הועמדו לדין: נטען כי עמדת המאשימה לגבי הראיות הנוגעות בנאשם - שונה מזו לה טען הסנגור, ומכל מקום, גם טענה זו דינה להידחות בשלב זה לפחות. כנגד אותו יחיא, כך נטען, אין מספיק ראיות, ועל כן הוא לא הועמד לדין.

דין

4. סעיף 149 (6) לחוק סדר הדין הפלילי קובע ני לאחר תחילת משפט רשאי הנאשם להעלות טענה מקדמית ולפיה: **"משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום"**.

ס"ק (10) מעגן הזכות לטעון כי: **"הגשת כתב האישום או האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"**.

באשר לטענה בדבר כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם בשטחי הרשות הפלסטינאית:

בנספח 4 לפרוטוקול בנושא עניינים משפטיים להסכם ביניים ישראלי - פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (ולעניין "מיקומו" של ההסכם בחקיקה הישראלית ראה סעיף 2 (1)(ב) לחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), תשנ"ו (1996), נקבע, בסעיף 1.א לנספח: **"סמכות השיפוט הפלילית של המועצה חלה על כל העבירות המתבצעות על ידי פלסטינים ו/או מי שאינם ישראלים בשטח, בכפוף להוראות סעיף זה"**. "שטח", מוגדר בהוראה זו כשטח בגדה המערבית למעט אזור C. סעיף 1ג לנספח קובע כי למרות האמור בהוראת תת פסקה א' לעיל: **"סמכות השיפוט הפלילית של כל צד בנוגע לעבירות אשר בוצעו באזור B תהיה בהתאם להוראות פסקה 2.א של סעיף VIII להסכם זה"**. סעיף 2 לנספח קובע: **"לישראל נתונה סמכות שיפוט פלילית ייחודית על העבירות הבאות: ב. עבירות המבוצעות בשטח על ידי ישראלים"**. לאור ההגדרה דלעיל שטח כולל גם את אזור B. באשר לנאשם, אין חולק כי הנו מחזיק בתעודת זהות ישראלית והנו, לצורך העניין "ישראלי". מכאן, שלבית משפט בישראל סמכות שיפוט פלילית ייחודית לדון את הנאשם בנוגע עם המעשים הנטענים בכתב האישום (הסמכות קמה גם מחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חרום (יהודה ושומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית)" תשכ"ז - 1967, סעיף 2/א), כפי שהפנתה המאשימה. (אך שם לא מדובר בסמכות ייחודית). הטענה בדבר 'משפט אחר תלוי ועומד' משמעותה כי כתב אישום הוגש בשל אותו מעשה כנגד אותו נאשם, **לבית משפט מוסמך**. בענייננו, הסמכות הייחודית, הנה כאמור, לבית משפט בישראל.

באשר לטענות הנוגעות באכיפה בררנית, הן בנוגע עם התנהלות המשטרה הפלסטינאית והן בנוגע עם מעורבים אחרים, מדובר בטענות שהועלו בצורה כוללת, בלא כל ביסוס עובדתי ולו מינימלי, ואין בכוחן, לפחות לא בשלב זה, לבסס מחיקת כתב אישום מחמת טענה של אכיפה בררנית.

מכאן, שדין הטענות להידחות.

ניתנה היום א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

**שירלי רנר,
שופטת**

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**